

آیا نباید با ایران دوست شویم؟

برخی نزدیکی ترکیه به ایران و نمایش محقانه و افتخار آمیز ایران در همایش های بین المللی را به مثابه «لغزش محوری» می دانند. این نگاه اشتباه است! تلاش می کنند این نزدیکی را به جای «لغزش محوری» بنشانند.

ما دو کشوری هستیم که ملت های خوبمان پشتیبان همدیگرند؛ دو کشوری که از اعماق تاریخ برخاسته اند.

چقدر واژه های مشترک در زبان هایمان داریم... در زبان فارسی هزاران واژه ترکی ... در زبان ترکی هم واژه های فارسی ...

براساس گفته های آتاترک که در اپرای اوزسوی آنکارا نوشته شده است، ما دو برادر از یک پدر و مادریم. به مردم و کشور «ایر» (ایرج) ایران گفته شد و به مردم و کشور تور «توران» گفته شد.

آتاترک بیشترین توجه و اهمیت را به ایران داد. نزدیکی به ایران «لغزش محوری» نیست؛ بلکه باید به جای محوری که لغزیده بود، نشانند.

سیاست خارجی ترکیه به خاطر منافع و محاسبات دیگران نیست؛ اگر به خاطر منافع ملی است، حق این است که بیش از این هم با ایران نزدیکی داشته باشد.

هستند کسانی که می گویند: «همیشه با فارس ها جنگیدیم.» اگر هم درست باشد، آن جنگ ها اشتباه بود. حق این بود که در میان صلح و برادری با هم زندگی می کردیم.

همان طور که از چهار صد سال پیش تا حال عمل کردیم... ضمن اینکه جنگ ایران و ترکیه، جنگ بین دولت ترک عثمانی و دولت ترک صفوی بود. کاش بین شاه اسماعیل و فرزندان او و یاوز سلیم و فرزندان او جنگ سلطنت نمی شد... درطول تاریخ طور دیگر و سیار بهتر می شد.

آنهایی که می دانند، می دانند: شاه طهماسب، فرزند شاه اسماعیل، از سلیمان قانونی فرزند سلطان سلیم با عنوان حضرت «خداوندگار» سخن می راند. شاه طهماسب مرد عاقلی بود؛ چرا که همیشه خواهان صلح و

همکاری بود. حاکمان ایران و ترکیه نیز، با عقلانیت و بکارگیری عقل برای آینده ملت هایشان، همان درک سلطان سلیم را خواهند داشت.

برای ترکیه، محور حقیقی، صلح با همه دنیا به ویژه «با هم بودن» با همه همسایگانش است.

راه برون رفت ما صحیح، همکاری (SAHI-iŞBiR)؛

برای اکو عنوان "صحیح، همکاری" رادادم و چقدر زیبا و معنادار است. آذربایجان، تاجیکستان، قزاقستان، ازبکستان، افغانستان، پاکستان... چرا صحیح؟ زیرا سازمان همکاری های اقتصادی... چرا همکاری؟ زیرا یک سازمان همکاری .

اکو هست... اجلاس های روسای دولت ها، اجلاس وزرای خارجه کشورها برگزار می شود.

حال، کاری که باید انجام شود، باید این سازمان را بیش از پیش توسعه داد و ایجاد قدرت کرد.

البته، بدون فراموشی توسعه روابط با غرب و شرق، شمال و جنوب ... این کار برای انسانیت نیز ضروری است.
حکیم پور

منبع: روزنامه پوستان، اول نوامبر 2010

سرمقاله از: نامیک کمال زیبک، وزیر اسبق فرهنگ ترکیه